

ALGUNS MALNOMS D'ONTINYENT

Antoni DONAT MATARREDONA

O. PRESENTACIÓ

No podria començar aquest treball sense remetre'm abans a dos reculls de malnoms d'Ontinyent, anteriors i en certa manera complementaris a aquest. Es tracta dels treballs de J. Marian de Dios i Josep Sanchis Carbonell.

En primer lloc donar-los les gràcies i dir que els seus treballs m'han ajudat en la confecció del meu. Dir també que no és pretenció meua donar una visió diferent ni desprestigi la seua, sols és un humil desig d'endinsar-me en l'estudi d'aquests fenòmens que són els malnoms, i, en la mesura de les meues possibilitats, poder aportar alguna cosa de nou.

La informació ha estat recollida oralment mitjançant entrevistes a persones de distintes edats i distins nuclis del casc urba d'Ontinyent.

El nombre de malnoms no és més alt que el dels dos treballs anteriors, sinó que es tracta del recull que jo he pogut confeccionar. Molts malnoms es repeteixen, d'altres que trobem als reculls ja citats no els incloem en aquest, i alguns, els més nous, no havien estat recollits.

Per acabar recordar que la meua pretensió és fer un estudi personal d'alguns malnoms d'Ontinyent, donar la meua visió sobre alguns punts teòrics i presentar una llista nova, complementària, si menys no, dels dos treballs anteriors, sens dubte més complets que aquest.

I. PARLEM DE MALNOMS

1.1. *Malnom: Conceptes*

Quan parlem de malnom parlem d'un nom popular aplicat a una persona, i, per extensió, a tota una família, o grup de gent més o menys nombrós, que sol tenir com a origen una referència local, personal, és a dir, un nom de persona, laboral, una simple qualitat, física o moral, o bé una anècdota de caire irònic-humorístic.

Aquesta denominació de malnom però, podem dir que és una modernització o millor dit una ampliació de sentit, és a dir, fins els ss. XIX i XX, era més comú referir-se a sobrenom, renom i àlies (propis dels ss. XV i XVI) que no a malnom o motiu.

Ja familiaritzats amb aquesta definició, és obligació nostra fer una parada en l'estudi de l'origen dels malnoms.

Si atenem a les reflexions del doctor Moreu-Rey, afirmem que la definició de malnom coincideix amb la de cognom antic. Si el cognom apareix com a un diferenciador de persones de mateix nom, el malnom sorgeix a la vegada com a diferenciador d'individus de mateix cognom. O citant l'autor "el renom o sobrenom intervé aleshores lògicament contra els homònims com a element suplementari diferenciador".

L'estudi de malnoms però, ens fa adonar-nos no sols d'aquesta funció diferenciadora. Així mateix un malnom preten remarcar quelcom d'una persona, o bé el mateix ofici o cognom arriba amb el temps a adquirir categoria de malnom.

Una de les característiques més interessants que presenten els malnoms és la seua elasticitat. La vida d'un d'aquests fenòmens pot ser més o menys llarga i amb més o menys repercussió social. Poden designar a un sol individu o bé a tota una família, poden morir amb la mort física de la persona que duu el malnom, o bé es traspassa de pares a fills i entra així dintre de la tradicionalitat essent conegut per tot un poble, o reduint-se a un nucli concret.

Aquesta elasticitat es veu més clara en fixar-se en els canvis que pateixen els motius. Canvien de gènere, de nombre, s'afegeixen prefixos o sufixos, es castellanitzen, o simplement evolucionen d'una manera més o menys natural.

Siga com siga, aquesta mobilitat dificulta poder esbrinar l'origen d'un malnom, és a dir, la seua forma primitiva i la seua motivació inicial.

Encara que, diguem-ho tot, també pot ser la causa, aquesta elasticitat, que converteix alguns malnoms en una apasionant aventura lingüística.

1.2. *Esperit d'un poble*

Dir que els malnoms són l'esperit d'un poble no és cap bestiesa, dir que són l'ànima d'una comunitat tradicional és ben cert, dir que amb un estudi de malnoms podem tindre una visió psicològica vertebradora de la vida d'un poble pot semblar interessant.

Així doncs, el conjunt de motius d'una mateixa comunitat o fins i tot d'un nucli reduït d'individus, ens permet esbrinar el seu sentit de l'humor, ens dóna una visió de la seua realitat, passada i en evolució, ens presenta una interpretació enguinyosa de la vida quotidiana. Ens convida en definitiva, a conèixer la vida íntima del poble, una intimitat que assolim nosaltres també en endinsar-se a la lectura de qualsevol llistat de malnoms.

Com diu J. Marian de Dios "un poble que presenta abundància de malnoms és un poble que es comunica", que es comunica, és clar, oralment. I és ací on trobem el punt més interessant i encisador en l'ús que el poble fa de la paraula .

En conclusió, podem dir que els malnoms són un fenomen de l'explosió produïda per la unió popular de la Paraula i la Realitat, i és en estudiar aquesta unió que trobem el malnom com un exemple gramàtic de la vida d'un poble, i de l'esperit del poble en definitiva.

Així doncs, i per acabar, només cal remarcar la importància d'aquest fenomen, go és el malnom, un exemple de llengua i poble.

1.3. Metodologia

Quan comencem l'aventura d'estudiar els malnoms d'un poble entrem en dues dimensions. La primera i, cal dir-ho, força apasionant, la de recerca i confecció d'un llistat. La segona la de l'estudi d'aquest llistat.

En la dimensió de recerca no hi ha cap dubte a seguir les pautes fixades per J. Miralles, que arriben a simplificar-se una vegada abandonat el paper i ja posats a entrevistar els informadors.

En l'estudi propiament dit dels malnoms d'un poble, tot i observant una quantitat de treballs i reculls molt interessants, el més comú es fixar-se en la classificació que fa el doctor Moreu-Rey en el seu llibre "Renoms, motius, malnoms i noms de casa". Una classificació semàntica que tot seguit presentem i de la qual parteixen diverses variacions i interpretacions:

A). El malnom es refereix a una especificitat constant, o almenys durable:

- La situació familiar de l'individu.
- La situació social.
- L'ètnia.
- L'aspecte físic, o una part rellevant d'aquest físic, o en relació directa amb el físic.
- Una singularitat del caràcter (qualitats o defectes).
- Una activitat professional.
- Una dedicació constant no professional .
- El lloc d'origen o de residència.
- Un nom o cognom o renom.

B). El sobrenom recorda una relació episòdica del subjecte amb una anècdota, una situació no constant, un fet de paraula, etc.

El gran nombre de malnoms que apareixen sense permetre reconèixer la motivació o la forma primitiva, ens obliga, com veiem al llarg dels distints treballs, a obrir un tercer grup no reconegut per Moreu-Rey, però necessari per poder incloure als reculls aquells malnoms inclassificables.

Per la seua part també J. Miralles ens presenta els distints punts de vista que podem seguir a l'hora de fer la classificació dels motius: punt de vista històric, lògico-semàntic, lingüístico-formal, cronològico-lingüístic, psicològico-lingüístic,...

Així doncs, podem assegurar que el padró seguit en restudi dels malnoms es compona d'una classificació del llistat des d'un punt de vista lògico-semàntic, i d'una anàlisi lingüístico-formal del mateix llistat.

Les distintes metodologies a l'hora de confeccionar un treball de malnoms, estan en funció a la variació d'aquest padró. Partint de la base dels treballs de J. Miralles i E. Moreu-Rey, les variacions són mínimes, però així i tot, trobem reculls molt interessants que no sols es limiten a la classificació d'un corpus de malnoms, sinó que fan incís en els trets lingüístics que envolten el corpus, estudien la evolució dels malnoms, analitzen els fenòmens més interessants, etc. Val a dir que tot no queda en una simple classificació semàntica. És aquesta una altra prova de les possibilitats dels motius.

1.4. *Metode de treball*

Tot i fixant-se en els treballs d'E. Moreu-Rey i J. Miralles i les derivacions que d'aquests s'han fet, nosaltres emprem una metodologia si no distinta més ampliada.

Així doncs posem atenció a un admirable recull de malnoms amb el títol "Els malnoms d'Almassora", de Jesús Bernat i Ferran Guardiola, membres del seminari VIURE ACÍ de l'Institut de Batxillerat d'Almassora.

Tot seguit presentem la variació que d'aquest mètode de treball hem emprat per a la presentació del nostre llistat.

El llistat es compona de tres columnes. La primera correspon a la classificació alfabètica de la totalitat dels malnoms recollits. La segona mostra amb sigles la classificació que hemgraciosa establert. La tercera columna presenta un breu comentari, que vol ser etiològic, del malnom.

Quant a la classificació, hem preferit fer-la etiològica que fes referència a les causes del malnom, és a dir, al per què la gent l'ha batejat així. La interpretació de les sigles és la següent:

- OFICI (O)
- FÍSIC (F)
- PSICOLÒGIC (P)
- COGNOMS (C)
- NOMS O PRENOMS (N)
- ANECDÒTICS (A)
- RELACIONS FAMILIARS (R)
- TOPONÍMICS (T)
- ORIGEN DESCONEGUT (X)

2. ALGUNS MALNOMS D'ONTINYENT

2.1. *Evolució dels malnoms. Els malnoms més joves*

Si es fixem en l'ús dels malnoms uns anys enrere i actualment hem de marcar diferències. Observem a primera instància els malnoms d'Ontinyent, però aquestes reflexions bé poden generalitzar-se en certa mesura.

Com abans hem dit, els malnoms són l'esperit del poble, cal dir que açò avui no seria tan correcte afirmar-ho. Si els motius tradicionals, entenem els més antics i els que passen de pares a fills, vertebraven, en certa manera, la vida social d'un poble, d'una comunitat, els malnoms o prenom actuals ho fan en un grau molt petit.

La diferència més notable la trobem en l'ús. No tan sols en més o menys ús, sinó també en el tipus d'ús, en el significat que avui la gent, o millor dit, les generacions més joves donen als malnoms.

És cert que rús de renoms ha baixat en nombre, les causes poden ser diverses, la creixent urbanització dels pobles, els mitjans de comunicació, l'escolarització, el creixement demogràfic, etc. Tot en conjunt fa que el malnom quede com un fenomen rural que no té massa lloc en els àmbits moderns.

Però l'ús que ara se'n fa és ben diferent. Mentre es mantenen els malnoms tradicionals, i cal dir que els més joves els desconeixen en la seua majoria, es creen nous motius, o millor, prenom que poden o no arribar a la tradicionalitat.

Si l'ús inicial era conèixer els individus d'un poble, i s'arribava fins i tot a la situació que gairebé tot el poble desconeixia el nom d'una persona que era coneguda per un malnom concret, ara aquest ús seria més bé complementari. M'explique, en alguns casos es tracta d'un malnom que en certa mesura adorna a l'individu i el fa més interessant, de vegades el mateix individu ha participat en la creació del renom. D'altre cas, el més comú, la raó és fer riure, crear una situació graciosa.

Així doncs jo m'atreveix a afirmar que avui en dia els malnoms són elements lingüístico-socials que ens ajuden a animar i a posar un to d'humor a les relacions humanes, a les relacions socials. Aquest fet el podem constatar en observar que, en la seua majoria, les motivacions que fan aparèixer malnoms o prenom, resalten un aspecte cridaner de la persona o bé representen una anècdota coneguda per tothom.

Dir també que, com és lògic, els malnoms han patit una castellanització com es pot comprovar en els motius més joves.

Per últim apuntar que l'extensió i abarcament d'un malnom actualment tenen un camp més petit. El més comú és que un malnom quede reduït a un nucli concret, però no podem dir si esta encara en vies de creixement o si realment el progrés és menja els malnoms.

2.2. Llistat d'alguns malnoms d'Ontinyent

NOM	CAR.	COMENTARI ETIOLÒGIC
Abrilet, l'	X	
Aguatzila, l'	O	Filla d'un aguatzil.
Aielo, l'	T	Era d'Aielo.
Albaidina, l'	T	D'Albaida.
Albarder, l'	O	Feia albardes.
Alcalde, l'	X	*encara que no ho va ser mai.
Alcoià, l'	T	D'Alcoi.
Alema, l'	F	Ulls blaus i ros.
Algepsar, el de l'	O	Feia algeps.
Alicantina	T	D'Alacant ciutat.
Almarserer, l'	O	Encarregat de l'almàsera.
Amarillo, el	X	
Ambogaora, l'	O	Embogava cadires.
Ambrossies, les	X	
Amic, l'	P	Degut al seu caràcter simpàtic.
Andares	P	Caminava mirant-se.
Animetes, el de les	T	Vivia en l'heretat de les Animetes.
Anricot	N	Del nom Enrique.
Argilaga	X	
Aspabilao, el	P	
Asquilaor, l'	O	Esquilava ases.
Astanquera, l'	O	Tenia un estanc.
Astrossa	P	Era un desastre, ho feia tot malament.
Aullentí	T	D'Agullent (agullentí).
Bacora	X	
Bajoca	X	
Bajoqueta	X	
Balandran	X	
Balate	X	
Ballaoreta, la	X	
Bancalero	X	
Bandolero, el	X	
Barato, el	O	Tenia una tenda amb aquest nom.
Barba, el	X	
Barber, el	O	Tenia una barberia.
Barbeta	X	
Barda*	O	Vore: Albarder, l'.
Bareta	X	
Barraca	X	
Barreta	X	
Barro	X	
Barró	A	Va trencar el cigüenyal d'un camió i deia que s'havia partit el "baró".

NOM	CAR.	COMENTARI ETIOLÒGIC
Barrugueros	X	
Bartolo	P	Home poc feiner.
Basureres, les	X	
Bellota	X	
Benbàrec	A	Es semblava al jugador de futbol de mateix nom.
Beso, el	X	
Bessons, els	R	
Beto	N	Roberto.
Bicari, el	X	
Bicicleta	X	Caminava com una bicicleta.
Bidó	F	Molt gros.
Bilbaino, el	T	De Bilbao.
Blanco, el	X	
Bleda, la	X	
Bobí	X	
Bobo, el	F	Cara de babau.
Bogati	X	
Boira	X	
Boja	X	
Bolita	X	
Bollo, el	X	
Bomba	X	
Bombiste, el	X	
Bon xic, el	P	Molt bona persona.
Bonyigo	O	Arreplegava bonyigos.
Borràs de baix, el	T	
Borràs de dalt, el	T	
Borreguets	X	
Botella	A	Va llençar una botella a un àrbitr de futbol.
Botero, el	O	Feia botes.
Boticari, el	O	Tenia una botiga.
Botifarra, la	X	
Botifarrer, el	O	Feia botifarres.
Botija	F	Tartamut, al parlar feia "botiges".
Bragueta	X	
Brusa	X	
Burrero, el	O	Encarregat de les burres.
Cabellera	F	Vore: Cabellos (fill de Cabellos).
Cabellets	F	Vore: Cabellos (fill de Cabellera).
Cabellos	F	Tenia els cabells llargs.
Cabolet	X	
Cabolo	F	
Cabon, el	X	

NOM	CAR.	COMENTARI ETIOLÒGIC
Cabota	X	
Cabreres, les	X	
Cabrero, el	O	Tenia cabres.
Cacau	F	Baixet i gros semblant a un cacau.
Cacauero, el	X	
Caganxo	X	
Cagarnera	P	Xarra molt.
Cagueraeta	A	Defecava en el camp quan es trobava en un servei on s'havia de pagar.
Calça	X	
Calderer, el	O	Feia calders.
Calienda	X	
Califa, el	A	Va fer un viatge al Marroc.
California	X	
Calité	P	Fa les coses amb molta "calitat".
Calliste, el	O	Treballava de podòleg.
Calvinyo	F	Home calb.
Calziner	O	
Calziner, el	X	
Camal	A	De xicotet, relacionat amb uns pantalons.
Camallonga	F	Possiblement perquè eren molt alts, "cama llarga".
Camarena	C	
Camarero, el	O	Era cambrer.
Cambres, els	C	Possiblement del cognom Cambra.
Cambretes, les	C	Possiblement del cognom Cambra.
Camiles	N	
Camiletes, les	N	A son pare li deien Camilo.
Campanero, el	X	
Campeón	F	Per la seua fortalesa.
Canari	X	
Canari, el	A	Xiulava com un canari.
Cantaor, el	X	
Cantaora, la	X	
Canuto	X	
Canyara	X	
Canyota, la	X	
Cap de fusta	P	Molt cabut, molt encabotat en les coses.
Caparra	X	
Capellanos, els	X	
Capila	X	
Capita, el	X	
Capitan Veneno	X	

NOM	CAR.	COMENTARI ETIOLÒGIC
Carabassero	O	Feia carabassat.
Caragolero, el	O	Buscava caragols.
Carboner, el	O	Venedor de carbó.
Careto, el	F	Home molt lleig.
Carota	P	Tenia la cara molt dura.
Carpanta	X	
Carraca	X	
Carraqueta	X	
Carrasca, la	X	Possiblement del cognom Carrasco.
Carrasco	C	Possiblement del cognom Carrasco.
Cartero, el	X	
Casero, el	O	Encarregat d'una casa.
Casiguapo	F	Home molt lleig.
Castellà, el	T	De Castella.
Catxirulo	X	
Caxò	X	
Cebeta	X	
Cella, la	X	
Centeno	X	
Chicharra	A	Simulava el so amb una guitarreta.
Clavel	X	
Clots	C	El seu cognom és Hoyos.
Cocacola	O	Havia sigut repartidor de Cocacola.
Codony	X	
Coixo, el	F	Defecte físic.
Colaua, la	X	
Coleres, les	X	
Coleta, la	X	
Colete	X	
Coletó	X	
Colodra, la	X	
Conde, el	X	
Conilla, la	X	
Conillet	X	
Conilleta, la	X	
Conques, els	C	Del cognom Conca, no era el seu propi.
Copita	X	
Corda	X	
Cordeta	X	
Correncinques	A	Anàven sempre molt depressa.
Corretger, el	O	Es dedicava a fer corretges.
Correu	A	Sempre anava correns.
Corruixes, les	X	

NOM	CAR.	COMENTARI ETIOLÒGIC
Cristalero, el	O	Cristaler.
Cuca, la	X	
Cucala	X	
Cuculichí	X	
Cuello-torsió	F	Coll tort.
Cula, la	X	
Culets, els	X	
Cupido	X	
Curioses, les	P	
Curra	X	
Curreta, la	X	
Curro, el	X	
Dessimalaor, el	O	Es dedicava a dessimalar els arbres.
Dimonies, les	X	
Donat el de la pastera	O	
Donat el del ví	O	
Doña Rogelia	F	El nas semblant a aquest personatge.
Dòria	X	
Drapero, el	O	
Espanyol, l'	A	Es va perdre en l'estranger. Espanyol perdut > Espanyol.
Estaquio	N	Possiblement del nom Eustaquio.
Estudiants, els	A	Havien estudiat a València.
Faba	X	
Fabera, la	X	
Fajita	X	
Farina	X	
Farmàcia	O	Havia treballat de dependent en una farmàcia.
Felete	N	De Rafael.
Felito	N	De Rafael.
Felutxo	N	De Rafael.
Fenas	X	
Feo, el	F	Home molt lleig.
Ferrer, el	O	
Ferrera, la	X	
Ferreta, la	X	
Figa	X	
Figuera	X	
Figueta, la	X	
Figuetes	X	
Filaner, el	O	Treballava en la filatura.
Fill del llauraor, el	R	Son pare és el Llauraor.

NOM	CAR.	COMENTARI ETIOLÒGIC
Flare, el	X	
Flaret, el	A	Havia sigut seminarista.
Flaret de la Morereta, el	T	Un estudiant de frare va posar un quiosc a la Morereta.
Foguera	X	
Fontera, la	X	
Formatgero, el	O	Venedor de formatge.
Fornera, la	O	Tenia un forn.
Franco	X	
Fresol	X	
Fresols els	X	
Furta-rodes	A	Els van trobar furtant rodes.
Fuset	C	Possiblement del cognom Fuset.
Gadafi	F	Sembla libanés.
Gaiussos	X	
Gallatana, la	N	Filla de Calietano.
Gallinero	X	
Gallo, el	P	Home molt "xulo".
Gandieta	C	Del cognom Gandia.
Ganga	X	
Ganxa, la	X	
Ganyà, el	X	
Garbansito	F	Tenia el cap molt petit.
Garnatxa	X	
Garrafo	X	
Garrofa	X	
Garrofa	X	
Garrufo	X	
Gata	X	
Gegant, el	F	Home molt gran.
Gilet	C	Del cognom Gil.
Goodmorning	C	Del cognom Buendia.
Gorreres, les	X	
Gorreta	X	
Granera	X	
Graues, les	C	Possiblement del cognom Grau.
Graus, els	C	Possiblement del cognom Grau.
Grilla, la	X	
Groc, el	X	
Guano, el del	O	Venedor d'aquest producte.
Guapet, el	F	Home molt atractiu.
Guardaules	O	Guarda de les agulles del tren.
Guardeta	X	

NOM	CAR.	COMENTARI ETIOLÒGIC
Guardia, el	O	Era guarda forestal.
Güeto, la	X	
Guillema, la	N	Del nom Guillem.
Hueso	F	Molt prim.
Inglés, el	F	Sembla un anglés.
Jaimito	P	Degut que feia moltes tonteries.
Jinjolera, la	X	
Jordanes, les	C	Possiblement del cognom Jordà.
Josemarians	N	Del nom Josep Maria.
Josete	N	Del nom Josep.
Juganet	N	Tenia un parent de nom Joan.
Litri, el	A	Per la seua aficció a beure litrones.
Llanterner, el	O	
Llauraor, el	O	Havia sigut el seu ofici.
Llins, els	C	Del cognom Llin.
Llucs, els	C	Possiblement del cognom Lluc.
Lluents, els	A	Anaven molt nets i ben vestits.
Llumener, el	O	
Lluquet	C	Del cognom Lluc.
Loca, la	P	Home molt boig.
Lucon	X	
Madam, la	X	
Mala, la	P	Dona molt dolenta.
Malboro	A	Radioaficionat estació Malboro.
Maldites, les	X	
Maldito, el	X	
Mallorquí, el	T	Era de Mallorca.
Mamella	O	Venedor de roba interior.
Mançana	X	
Manduca	A	Li agradava molt menjar.
Manterol	N	Té una empresa amb aquest nom.
Manxego	T	
Manyà, el	O	
Manyo, el	P	Xulet.
Manyos, els	T	De Saragossa.
Mariquito, el	X	
Marqués, el	P	Es comportava com un ric.
Masià	X	
Massaetes	X	
Massero, el	X	
Massero, el	C	Del cognom Mas.
Massisso	X	
Medina	X	

NOM	CAR.	COMENTARI ETIOLÒGIC
Melera, la	O	Venedora de mel.
Melonera, els de la	O	Venedors de melons.
Menines, les	P	Relacionat amb els gats, "gatorres".
Menta	X	
Mercadona	O	Havia treballat en Mercadona.
Merderes, les	X	
Mestre, el	O	Era professor de música.
Micalet	N	Del nom Miquel.
Michael	A	Tenia un cotxe esportiu semblant al "cotxe fantàstic" l'amo del qual li deien Michael.
Milagrosa, el de la	O	Tenia una tenda amb aquest nom.
Mingos, els	X	
Minyona, la	X	
Miquela, la	X	
Mireta	C	Del cognom Mira.
Moirero	X	
Molinet, el del	T	Vivia en un molinet.
Mollanos	C	Del cognom Mollà.
Monjero	X	
Moreno, el	F	De pell bruna.
Moreno el de la pastera	X	
Mores	X	
Moreta	C	Del cognom Mora.
Morisco, el	X	
Moro, el	X	
Morro	F	Home morrut
Mosca	X	
Mosso, el	O	Treballava de mosso.
Motoret	X	
Mumo, el	X	
Muntio (mon tí)	P	A tot el món li diu "mon tío...".
Muralla	A	Porter de futbol.
Musclaes	X	
Músic, el	O	Era músic.
Mustafa	A	Va fer un viatge al Marroc.
Mut, el	P	Xarrava molt.
Nano, el	F	Molt menut.
Nardo	X	
Naripa	X	
Naripia	F	El nas molt gran.
Navarro	C	*no era el seu cognom.
Naverro, el	X	

NOM	CAR.	COMENTARI ETIOLÒGIC
Negre, el	F	Home molt bru de pell.
Negre, el	X	
Negret de l'Ereta, el	F	L'amo de l'Ereta era molt bru de pell.
Ninam, el	X	
Nísios, els	X	
Norte, el	X	
Ñoño, el	X	
Oliva	X	
Opera	X	
Orella, l'	F	Orelles molt grans.
Ossos	F	Home molt prim.
Paco Cristina	T	Regentava una finca amb el nom de Cristina.
Paco l'alemà	T	Havia treballat a Alemanya.
Padia	X	
	X	
Paisa	X	
Palleter, el	X	
Palmari, el	X	
Palomo	F	
Pancho	F	Molt gros.
Pandos, els	X	Forma de caminar.
Paneta	A	
Pantalones	X	Duia pantalons molt amples.
Panxeta	A	
Papaluna	P	El seu cognom és Luna i acabava de tindre un fill.
Paquito el mentirós	X	Molt mentider.
Paragüaio, el	O	
Paraigüero, el	X	Arreglava paraigües
Pare Ramonet, el	X	
Pare rojet, el	F	
Pasolento	C	Carninava molt lent.
Pastoret	F	Del cognom Pastor.
Pata, el	X	Home coixo.
Patetes de cuiro	X	
	N	
Pato	X	
Pauet	A	*no era el seu nom.
Pavia	A	
Pegatina	X	Duu el cotxe ple d'enganxines.
Peinao	F	Duia el cabell banyat i apegat.
Peixet	X	